

на една атака, която изглеждаше налѣжаща, понеже орждейния огънь ставаше все повече и повече силенъ. Руситѣ не се развърнаха, а се задоволиха само да отправятъ силенъ артилерийски огънь срѣщу сѣверо-западнитѣ височини на Гривица и срѣщу Янѣкъ-баиръ и, слѣдъ като направиха една проста нападателна демонстрация, отстъпиха въ направление къмъ Гривица.

Единъ руски отрядъ, като се бѣ възползувалъ изкусно отъ вълнообразната мѣстность, сполучилъ бѣше да се промъкне дори до върха № 3, който образува единъ видъ ридъ съ плоскъ връхъ, изолиранъ между могилиѣ ВВ и бойната линия, заета отъ турскитѣ войски. Трѣбваше да се прѣдприеме единъ истински щурмъ, за да се прѣвземе тази позиция, върху която и се поставиха аванпостоветѣ.

Сражението прѣстана едва на мръкване. Прѣзъ тая вечеръ началството на цѣлата линия бѣ повѣрено на Адилъ Паша, началника на първата дивизия. Даде се заповѣдъ да се изкопаятъ на бърза ръка прикрития и окопи, да се въздигнатъ сжщо такива подъ редъ на позициитѣ, които изглеждаха най-згодни за отбрана. Относително неприятеля, нѣмаше никакви други свѣденія, освѣнъ